

Kapitola 7.

Léčebné účinky sody

Potravinářská soda (hydrogenuhličitan sodný) má chemický vzorec NaHCO_3 a z pohledu chemie představuje sloučeninu kationtu sodíku a aniontu hydrouhličitanu. Je unikátním zásaditým prostředkem, který normalizuje acidobazickou rovnováhu v organismu a tím projevuje ozdravný efekt. Pokud bychom chtěli shrnout vše, co o sodě a jejím využití víme, potom můžeme říci, že se jedná o univerzální látku, která řeší mnoho zdravotních problémů.

Již jsme hovořili o tom, že jednou z vážných příčin vzniku onemocnění je narušení acidobazické rovnováhy a její posun na kyselou stranu. Pro člověka je důležitý ukazatel, který musí být neustále konstantní, je to hodnota pH krve - 7,4. Pokud se sníží na 7,25, nastupuje silná acidóza a při hodnotě 6,8 nastává smrt. Příčinou acidózy (posun acidobazické rovnováhy na kyselou stranu - snížení hodnoty pH) jsou různé jedovaté látky v potravě, vodě, ve vzduchu a v lécích, narušení pitného režimu, příjem vody při jídle a bezprostředně po jídle, pesticidy, ale také psychické jedy, ke kterým řadíme strach, bezpříčinné rozrušení, zlobu, vulgární mluvu (sprostá slova), kouření, alkohol, nedostatek pohybu a další.

Při acidóze převládá v organismu sodík a nedostává se draslíku. To má za následek potlačení biochemických a energetických procesů v buňkách, snížení využitelnosti kyslíku a samozřejmě i jejich životaschopnosti, což vede k onemocněním. Biochemikové vědí, že se v kyselém prostředí snižuje aktivita nebo se zcela zastaví činnost fermentů, hormonů, vitamínů, zastavuje se syntéza a tvorba všech látek, což vede k narušení

látkové výměny. V takovém prostředí se aktivuje veškerá patogenní mikroflóra, včetně rakovinných buněk.

Organismus neustále kontroluje a řídí acidobazickou rovnováhu. Má za tím účelem k dispozici několik systémů. Například nárazníkové krevní systémy, které chemickou cestou minimalizují změny pH plazmy při náhlých změnách kyselosti. Proto se použije bikarbonát (soda), který je součástí krve a udržuje její zásaditost. V organismu bývá množství bikarbonátu v rovnováze s množstvím kyslíčnicku uhličitého, který je kyselinotvornou sloučeninou. Pokud se do krevního řečiště dostává více kyselosti, pak se vytváří více bikarbonátu a méně kyslíčnicku uhličitého a naopak, pokud se tam dostává více zásaditosti, vytváří se více kyslíčnicku uhličitého a méně bikarbonátu.

Příjem sody odstraňuje acidózu, postupně zvyšuje zásadité rezervy organismu a posunuje acidobazickou rovnováhu na zásaditou stranu. Dochází k biochemické aktivaci vody, její pH se zvyšuje nad hodnotu 7,4 a stává se elektrolytem. Právě z takové zásadité tekutiny se vytvářejí trávicí šťávy a veškerá mezitkáňová tekutina. Neméně důležité je i to, že se obnovuje elektrostatický potenciál erytrocytů a jejich pohyblivost.

Ozdravný účinek sody na lidský organismus je unikátní. Díky aniontům kyseliny uhličitě (H_2CO_3), které se nacházejí v sodě, se zvyšuje zásaditost celého organismu. Anionty vyvádějí z organismu přes játra zbytky aniontů chlóru a sodíku, což vede ke zmenšení otoků a normalizaci krevního tlaku. Výsledkem je růst valence tkáňových nárazníkových systémů, vznikají podmínky k průchodu kationtu draslíku do buňky. V buňkách se obnovují biochemické a energetické procesy, lépe se tkáněmi vstřebává kyslík, což napomáhá ozdravení každé buňky a také organismu jako celku. Tyto výsledky získali lékaři z katedry vnitřního lékařství Centrálního institutu vzdělávání lékařů v Moskvě. Zkoumali vliv bikarbonátu na organismus člověka

při chronickém zánětu ledvin, bakteriálním zánětu ledvin a při selhání ledvin.

Užitečnost sody pro lidský organizmus je ohromná:

- při diabetu se značně zlepšuje látková výměna a díky aktivaci erytrocytů se zlepšuje funkce buněk;
- soda nneutralizuje různé jedy, metanoly, etanoly, rtuť, soli těžkých kovů i radioaktivní izotopy;
- díky sodě dochází k alkalizaci, vyvedení odpadů z kloubů a páteře, kamenů z jater i ledvin;
- při odvykání kouření pomáhá proplachování ústní dutiny 5-10% roztokem sody. Špetka sody v ústech vyvolává odpor k tabáku. Totéž se týká i alkoholu, který velmi silně okyseluje organizmus.

Prakticky každý člověk má problémy se zuby. Jde o to, že v překyseleném organizmu jsou kyselé i sliny. To má za následek erozi zubní skloviny. Doporučuji čistit zuby sodou s několika kapkami peroxidu vodíku. Obnovuje to zásadité prostředí v ústní dutině. Zuby pak budou nejen bílé, ale i zdravé. Možná že stomatologové o tom neví, a tak vám zuby vrtají, opravují, vytrhávají, nahrazují novými, čímž zajišťují obživu pro sebe i své blízké. Stejně jako i jiní lékaři, kteří přecpávají pacienty léky, jež jako chemické látky okyselují organizmus.

Soda odstraňuje i jiné problémy ústní dutiny. Doporučuje se provádět *ústní výplachy sodou společně s 0,2-0,3% roztokem peroxidu vodíku.*

Kosmonauti, kteří se dostávají poprvé do stavu beztíže, prožívají vestibulární potíže. Pro odstranění tohoto jevu jsme společně s profesorem P. Sjabrem z Dněpropetrovska (dnes Dnipro - pozn. překl.) vyvinuli preparát na základě chloridu draselného a sody, který má využití nejen v lékárně kosmonautů. Podařilo se nám ho dostat dokonce do lékařské praxe,

kde je aplikován jako jeden z nejlepších preparátů proti „mořské“ nemoci.

Mnohé hospodyňky ví, že soda snadno odstraňuje špínu, tuky i rez z hrnců, pánví a dalšího nádobí. Oficiální medicína se omezuje doporučením aplikace sody při popáleninách. Proč nikoho nenapadlo, že by se při vnitřním užívání sody mohly očistit i cévy? Nezbylo, než jít osobním příkladem. Nedávno jsem prováděl rozbor vlastní krve. Před dvaceti lety byly všechny ukazatele mimo stanovenou normu. Dnes je mám v pořádku. Ve věku 85 let se mi cévy vyčistily sodou. Ukazuje se, že sodou můžeme vyčistit nejen nádobí, ale i vlastní cévy, které zbavíme všech tukových „nánosů“, aterosklerózních plátů a trombů.

Vnitřní užívání sody

Doporučuji rozpustit sodu v horké vodě (asi 70–80 °C) nebo mléce, lehce ochladit (cca na 45–50 °C) , abyste se nespálili, a pít 20–30 minut před jídlem. Právě tento způsob umožní získat takový efekt, kterého nelze dosáhnout jinými prostředky.

K užívání sody je třeba přivykat postupně. Nejdříve 1/4 čajové lžičky na sklenici horké vody, další den 1/3, po dvou až třech dnech 1/2, za další 2–3 dny 1 zarovnanou čajovou lžičku a teprve potom vrchovatou.

Tento způsob se doporučuje nejen jako prevence, ale obzvlášť pro dosažení léčebného účinku (2–3krát denně 20–30 minut před jídlem). **Pít sodu lze pouze nalačno, tedy na prázdný žaludek.** Mimořádně, přebytek sody se vylučuje nezávisle na naší vůli a při tom ještě promývá ledviny. Kontraindikace nejsou známy.

Jelikož celý svůj život okyselujeme organismus, *užíváním 1 čajové lžičky sody na sklenici horké vody ráno a večer provádíme prevenci mnoha zdravotních problémů.*

Sodu můžete užívat i s mlékem. Je známo, že se studené mléko obtížně spojuje s lidskými buňkami vzhledem k cizorodosti a složitosti jeho molekul, proto se považuje za škodlivé (kromě kvašených produktů). Ale horké (ne však vroucí) mléko se sodou napomáhá lepšímu vstřebávání sody ve střevech a při reakci s mléčnými aminokyselinami se vytváří sodíkové soli aminokyselin, které se snadněji než sama soda vstřebávají do krve, čímž se zvyšují zásadité rezervy organismu.

Soda normalizuje pH organismu, napomáhá dokončit oxidaci nezpracovaných zbytků potravy, tím spíše ještě při užívání peroxidu vodíku, obnovuje veškeré biochemické a energetické procesy v těle. Ještě bych rád dodal, že soda jako zásaditá látka je základem krevní plazmy. To je důvod, proč záchranáři pro obnovu všech systémů organismu zavádí do žíly 5–8% roztok sody. Podle mých zkušeností je možné aplikovat až 20% roztok sody.

Je zjištěno, že při onkologických onemocněních, které mohou vzniknout pouze v překyseleném organismu, se příjmem sody začínají vstřebávat nádory. V tomto případě je třeba na začátku užívat 1 zarovnanou čajovou lžičku ráno a večer po dobu 3 dnů, později 1 vrchovatou lžičku 2–3krát denně. V těžkých případech užíváme 2 vrchovaté čajové lžičky sody 3krát denně v průběhu 2 týdnů a následně 1 čajovou lžičku 3krát denně. Vždy však nalačno, 20–30 minut před jídlem. Po zlepšení zdravotního stavu je možné dávku snížit. Kontraindikace nejsou známy. Užívat sodu lze po dobu celého života. **Sodu rozpouštějte v 70–80 °C horké vodě. Nikdy však v chladné vodě!**

Za účelem udržení pH organismu na fyziologických hodnotách se také doporučuje *periodicky provádět 2–3krát týdně*

klustyry 1krát za den. 1 polévkovou lžící sody na 1-1,5 litru teplé vody. Má to velmi dobrý ozdravný účinek.

Alkalizace organismu pomocí sody neboli rozpuštění všech škodlivých usazenin napomáhá odstranění veškerých problémů s pohybovým ústrojím (osteochondróza, osteoporóza, dna, revmatismus), s kameny v játrech, ledvinách a močovém měchýři. Týká se to i vylučovacího systému: ledviny se fakticky proplachují, soda obnovuje funkci celého fermentačního a hormonálního systému, trávicích šťáv, které, jak jsem se již zmínil, v kyselém prostředí správně fungovat nemohou.

Kloktání sodného roztoku při angíně

Při angíně, chronickém zánětu krčních mandlí, laryngitidě můžete sodu kloktat. Ve sklenici horké vody (80 °C) rozpusťte 1/2 čajové lžičky sody, 1 čajovou lžičku soli a přidejte 3-5 kapek 5% roztoku jodu nebo 10-15 kapek 3% peroxidu vodíku. Kloktejte 3-4krát denně až do úplného uzdravení.

Proplachování nosu sodným roztokem

K 1/4 sklenice vody přidejte 1/2 nebo 1 zarovnanou čajovou lžičku sody a 10-15 kapek 3% peroxidu vodíku. Do jednorázové stříkačky naberte 2-3 ml připraveného roztoku a obsah vstříkněte do každé nosní dírky za současného vdechování nosem. Lehce profoukněte nosní dírky a proceduru zopakujte. Tekutina se přes čichový sinus dostane i do mozku a vyvolává pocit píchání. To znamená, že se atomární kyslík z peroxidu vodíku začal aktivně vstřebávat mozkiem. Část tekutiny pronikne i do plic, což je prospěšné v případě bronchiálního astmatu.

Léčení sluchu sodou

S použitím stejného roztoku sody a peroxidu vodíku jako v předešlém případě můžete provést analogickou proceduru i v případě uší. Po aplikaci chvíli masírujte chrupavku u vchodu do ušního kanálku. Ve výsledku se bude sluch postupně zlepšovat.

Soda a těhotenská toxikóza

Jedním z projevů těhotenské toxikózy je okyselení organismu. V raném stádiu těhotenství se doporučuje provádět očistu organismu od usazenin a odpadních látek, užívat sodu (*1 čajová lžička do horké vody, 2-3krát denně*), periodicky provádět mikroklystýry (*teplota vody 38-40 °C*), střídavě z *5-10% roztoku sody a 3% peroxidu vodíku (1 čajová lžička na sklenici vody)*. Před provedením mikroklystýru se doporučuje udělat očistu střev chladnou vodou v objemu 100-200 ml. Zmenší to projevy, nebo i zcela odstraní toxikózu, dojde k podstatnému zlepšení stavu těhotné ženy.

Soda a čištění zubů

1/2 čajové lžičky sody smícháme s malým množstvím horké vody a přidáme 5-6 kapek 3% peroxidu vodíku, směs nanese na tampon a čistíme jím zuby 4-5 minut. Propláchneme zuby vodou.

Využití sody při koupelích

Při léčbě nemocných kloubů je užitečné před spaním střídat solné a sodové koupele.

1. den - 0,5 kg sody na 1 vanu při teplotě vody 37,5–38 °C. Délka koupele - 20–30 min. Neoplachujte se do rána.

2. den - 0,5 kg mořské soli na 1 vanu, teplota vody ze začátku 37 °C, později 38 °C. Ležíme ve vaně, dokud se neobjeví pot na čele, pak ještě poležet dalších 5–8 minut. Neutíráme se, zabalíme celé tělo, jak jen to jde (třeba do deseti peřin), kromě hlavy. Tělo se začne silně potit, s potem se vylučují usazeniny. V takovém tepelném „kožichu“ ležíme 30–40 minut, pak se opláchneme čistou vodou, vytřeme se do sucha a uleháme ke spánku. Při solné koupeli se zvyšuje tělesná teplota. Nemějte z toho obavy, je to normální reakce těla na očištnou proceduru.

3. den - sodová koupel.

4. den - solná koupel s teplotou vody 38,5 °C, až se na čele objeví pot, poležte ještě 8 minut, pak vše podle výše uvedených instrukcí: zabalíme se, poležíme, umyjeme se.

5., 7., 9., 11., a 13. den - sodové koupele.

6. den - solná koupel při teplotě vody 39 °C.

8., 10. a 12. den - solná koupel s teplotou vody 40 °C, pokud to dovolí zdravotní stav. Teplota těla se může zvýšit na 38 °C, není to nic hrozného.

14. den - solná koupel s teplotou vody 39–40 °C.

Je to cyklus 7 sodových a 7 solných koupelí. Po měsíční přestávce kúru ještě jednou zopakujte. Problémy s klouby by měly odeznít, jelikož se obnoví pH (7,4) a normalizuje se koncentrace soli v krvi (0,9 %). Zapamatujte si: pH organismu 7,4 a koncentrace soli v krvi 0,9 % jsou základním zákonem života fyzického těla na Zemi.

Při kardiovaskulárních a neurologických onemocněních konzultujte výše uvedený postup s lékařem.

Ve 40. letech minulého století akademik Akademie lékařských věd SSSR O. Lepešinskaja doporučovala používat sodové vany jako omlazující prostředek. V té době, na pozadí rozkvětu penicilínu, ji doslova uklovali.

Omyly oficiální medicíny

Je známo, že v přírodě existují určité zákony, podle nichž vše musí být harmonicky propojeno a ve vzájemně souvislosti. Při narušení těchto zákonů dochází k nesouladu v systému, což ho přivádí do vybuzeného stavu – k chaosu a ve vztahu k člověku – k onemocněním. Tady bych rád uvedl několik příkladů, jak je možné uvést všechny v omyl, pokud má na tom někdo zájem.

Vředy žaludku a dvanácterníku se nejčastěji projevují u lidí, kteří se vystavují stresu a také u osob určité věkové kategorie. Někteří vědci se však podívali pozorněji do mikroskopu a odhalili, že se za normálních podmínek v místech vzniku vředu nalézají mikroby – *helicobacter pilori*. Při zánětu sliznice žaludku a dvanácterníku se objevují ve velkém množství, a proto odborníci označili tyto mikroby za původce uvedených onemocnění, a dokonce i onkologických procesů.

Proběhla obrovská reklamní kampaň, ve výsledku tito vědci dostali Nobelovu cenu. Všichni se vrhli na vývoj patřičných léků, tento „úkol“ všechny přímo pohltil. Zajímá mě se u lékařů, jestli po tom všem ubylo nemocných trpících žaludečními vředy? Řekli mi, že nikoliv, spíše jich přibylo.

Již víte, že američtí vědci podle hodnot DNA zjistili, že v lidském organismu žije kolem 10 000 různých mikrobů, hub, virů, hlístů, bakterií a podobných tvorů, jejichž celková váha dosahuje cca 2 kg. V ideálu by toto „multikulturní“ společenství mělo žít v míru a svornosti, pouze tehdy ale, když ví, kdo je jejich pánem, kterého vědci nazvali imunitním systémem.

Podobně je tomu i v lidské společnosti, v níž také jsou paraziti, kteří nic nedělají, jen žijí na úkor ostatních. Najednou, díky shodě různých okolností, se některý z parazitů dostane do blahodárných životních podmínek, které mu napomohou k úspěchu. V důsledku získá právo řídit ostatní lidi a ze svého neprofesionálního úhlu pohledu začne zavádět různé reformy, které způsobí ve společnosti chaos.

Ptáte se, co s tím mají společného vředy žaludku a na dvanácterníku? Ačkoliv jsem dávno znal odpověď na tuto otázku, stejně jsem ji položil lékařům: proč se buňky žaludku nespálí kyselinou solnou, která může na kůži vyvolat dokonce puchýře? Bohužel, na tuto otázku mi nikdo z nich nedal smysluplnou odpověď. Jde však o následující. Žaludeční sliznice vylučuje hlen, který tvoří 98 % vody a 2 % bikarbonátu sodného, tedy obyčejná potravinářská soda. Tento hlen musí vytvářet vrstvu určité tloušťky, aby ho, pokud je vše v normě, nemohla kyselina solná prorazit.

Teď si představte, že pijete málo tekutin a tato vrstva hlenu se neustále ztenčuje. Kyselině solné tak nic nebrání v tom, aby vytvářela vředy. Mimochodem, málokdo také ví, že čím blíže k vývodu ze žaludku, tím více se síla kyseliny solné snižuje, neboť soda, která se za normálních podmínek nachází v hlenu na sliznici žaludku, má silnou zásaditou reakci. Toto usnadňuje práci jater a slinivky břišní při vylučování nadbytečné zásady a šetří energetický potenciál organismu.

Nyní vám musí být jasné, že čím méně tekutin pijete, tím větší je pravděpodobnost vzniku onemocnění, které lékaři nazývají žaludečními vředy nebo vředy na dvanácterníku. Řešení je v dostatečném příjmu vody 10–15 minut před jídlem a 1,5–2 hodiny po jídle. V opačném případě se vodou rozředěná kyselina solná nestihne zcela spotřebovat v žaludku a projde vrátníkem (uzávěr mezi žaludkem a dvanácterníkem) do dvanácterníku, kde později vzniká to samé poškození jako v žaludku.

A nyní o příkladu, který má všeobecný charakter. Promluvíme si o AIDS, který ve skutečnosti vůbec neexistuje, o čemž jsme s kolegy referovali na 4. kongresu o AIDS na konci 80. let minulého století ve Stockholmu. Hlavní virolog USA R. Gallo získal v laboratorních podmínkách (což je zpochybnitelné) vir, který nazval virem imunitního deficitu (HIV) a prohlásil, že tento nový retrovirus je „možnou“ příčinou syndromu získaného imunodeficitu (AIDS). Později slovo „možná“ zmizelo a tato „kachna“, prohlášená známým vědcem, začala kolovat světem a strašit lidi.

V Sovětském svazu (i v dnešním Rusku) se názor každého akademika pokládá za neomylný. V zahraničí se však veškeré objevy kontrolují nezávislým výzkumem. Proto mnoho pozorování, provedených různými vědci, začalo zpochybňovat existenci viru AIDS a dokázalo, že neexistuje. Podívejte se, co píše o této problematice němečtí virologové: „... Snížení T-lymfocitů v krvi, které je symptomem imunodeficitu, není spojeno s mýtickým AIDS v krvi, ale s užíváním drog, alkoholu, pohlavní nevázaností, stresem, mnoha chronickými onemocněními, škodlivými ekologickými a dalšími faktory. Preparát AZT používaný k léčbě AIDS a jeho obdoby nejenže ničí buňky imunitního systému, ale pomáhá nemocným také předčasně zemřít“. Proč má historie „vzniku“ nemoci jako je AIDS tak silný kořínek, se vysvětluje tím, že umožňuje čerpat mnohamilionové granty a zisk.

Již v 80. letech minulého století Světová zdravotnická organizace podobné nemoci jako virová hepatitida, chronická onemocnění, AIDS a další řadila k druhořadým imunodeficitním stavům. Pokud obnovíme dobrou imunitu organismu, pak se zbavíme nejen uvedených onemocnění, ale také mnoha dalších. Jak jsem prohlásil na 4. kongresu o AIDS ve Stockholmu (12.-16. 6. 1988), zjistili jsme, že pokud využijeme celý komplex spojený s dopravou tekutiny organizmem, peroxid vodíku,

sondu, ultrafialové ozařování s určitým spektrem dle vlastní modifikace, můžeme vyléčit pacienty z AIDS a později i z jiných onemocnění, při kterých zpravidla trpí imunitní systém, jehož 3/4 se nachází ve střevech, kde přítomnost lymfoidní tkáně zajišťuje uchování našeho zdraví na určité fyziologické úrovni. Do té doby, dokud tento proces neobnovíme, zbavit pacienta jakékoliv nemoci není možné.

Ještě jedna poznámka k AIDS. Během života jste jistě potkali manžele, muže a ženu, kteří společně žijí již mnoho let a jsou si navzájem velmi podobní. Mohou spolu dokonce komunikovat beze slov. Jak je to možné?

Vědci (jako např. P. Garjajev) zjistili, že se všichni lidé nachází v určité vlnové rovině, které je vlastní určitá charakteristika, avšak každý z nás má vlastní vlnový genom. To je také důvod, proč není možné transplantovat orgány jednoho člověka jinému člověku. Takže ti staří lidé, o kterých je řeč, se během dlouhého společného života stali jediným celkem a jejich vlnové charakteristiky se staly společnými.

Co se děje s nemocným, na kterém visí nálepka AIDS? Člověk, jenž vede nespoutaný život, jenž narušuje veškeré morální a mravní hodnoty, střídá své partnery jako na běžícím pásu, dovádí svoji genetickou strukturu do takového rozkladu, který má potom vliv na energetický, informační a imunitní systém, což se projevuje jako syndrom získaného deficitu imunitního systému a s uváděným virem to nemá nic společného. Copak máme takového člověka, který žije pochybným způsobem života, bere si od něj co se dá, porušuje veškeré regulační mechanismy organismu, léčit a vytvářet pro to speciální obor, jenž ho stejně ve skutečnosti jen dobije strachem, který vyvolává sama medicína, bez jakékoliv naděje na vyléčení?

Jistě, v tomto případě je medicína jen posledním článkem ve vzniku nemoci, jelikož dnes je člověk zneužíván jako poslední žebřík, na kterého mají vliv sociální, ekonomické, ekologické

ké, ale také politické a další faktory. Medicína, místo toho, aby si vzpomněla na přírodní prostředí, které jako jediné může léčit a vyléčit, jen doráží člověka chemickými preparáty, zkracuje mu život a stihá z něj vymámit i to poslední, co mu zbývá.

Tomu se říká zdravotnictví? Copak vládnoucím strukturám skutečně nedochází, že řežou větev, na které sami sedí? Domnívají se snad, že se v tomto chaotickém světě zachrání? Není divu, že i staré civilizace zmizely. Příčiny byly stejné – rozdělení společnosti na bohaté a chudé, což vede k rozladění všech rezervních mechanismů těla člověka. Oficiální medicína už to označila jako „syndrom chronické únavy“, kdy jakákoliv infekce získává od samého začátku převahu a v boji za svou dominanci nakonec hyne sama. Je to charakteristické nejen pro člověka, ale i pro společnost jako celek.